

ŽINIOS IŠ SENIŪNIJŲ

Kriaunų seniūnas Z.Kazanavičius nuo gegužės 4 d. iki birželio 2 d. atostogauja. Seniūno pareigas laikinai eina vyriausioji inžinierė vietiniam ūkiui R.Širvinskienė.

XXX

Centristams ir žiniasklaidai nuolat eskaluojant Andriaus Kondroto paskyrimą seniūnu, nors įstatymų pažeidimų nebuvo, rajono meras V.Masiulis nusprendė atleisti jį iš užimamų pareigų. Naujuoju Obelių seniūnu paskirtas Fiodoras Jegorovas, dirbęs vietinio ūkio vyresniuoju inžinieriumi.

P.S.

1997 m. birželio 30 d. rajono meno potvarkiu Nr. 83, kartu su kitais rajono seniūnais, Obelių seniūnu buvo paskirtas A.Kondrotas. Tačiau nuo 1997 m. spalio 1 d. įsigaliojo Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymas. Juo siekiama suderinti valstybinėje tarnyboje dirbančių asmenų privačius ir visuomenės viešuosius interesus, taip pat užtikrinti, kad, priimant sprendimus, pirmenybė būtų teikiama viešiesiems interesams bei įtvirtinti priimamų sprendimų nešališkumą. Kadangi darbo sutarties su A.Kondrotu sudėtinė dalis prieštarauja minėto įstatymo draudžiančioms nuostatoms ir šių prieštaravimų negalima pašalinti, taip pat nėra galimybės perkelti darbuotojo, jam sutinkant, į kitą darbą, vadovaujantis minėto įstatymo 15 straipsniu bei 1991 m. lapkričio 28 d. Lietuvos Respublikos darbo sutarties įstatymo Nr. I - 2048 30 straipsniu, Obelių seniūnas A.Kondrotas ir buvo atleistas iš užimamų pareigų, išmokant piniginę kompensaciją už nepanaudotas atostogas.

"R. P." informuoja

AR IŠ BALOS TAS GRAŽUMAS!

MADŲ ŠOU MOTINOS DIENOS IŠVAKARĖSE

Rokiškio savivaldybės Teatro rūmuose dvi dienas vyko nuotaikingas "Madų savaitgalis".

Anot renginio vedėjos Eglės Černiauskaitės bei jai pritarusių viešnių iš Vilniaus, dėl to kalčiausias pavasaris, privertęs moteris kritišku žvilgsniu pažvelgti į save, savo rūbus, net ir elgesį. Tikriausiai kiekvienos moters nenusakomas noras nuolat keistis išliks amžinai. Ypač pavasarį.

Pirmosios renginio dienos centre - organizatorių sumanytas "Pavasaris drabužių spintoje". Rokiškietės parodė, kad jos moka ne tik paplepėti, bet ir gražiai megzti bei siūti.

- Ar iš balos tas gražumas! - aikčiojo žiūrovai prie siuvinių ir mezginių.

Prizą už originalumą pelnė Rokiškio lietuviškų prekių parduotuvės pardavėja Jūratė Gruneva. Jolanta Siderkevičiūtė panašiuose renginiuose jau ne naujokė. Jos darbai anksčiau buvo įvertinti antra premija sostinėje vykusio žurnalo "Burda Modėn" festivalyje. Šį kartą jai įteiktas pagrindinis diplomai bei prizas už kokybę.

Žiūrovus sužavėjo Palmiros Ivanauskienės darbai. Modeliuotojai įteiktas pagrindinis diplomai bei žiūrovų prizas. Neliko nepastebėti Valerijos Kamarauskienės bei Virginijos Valiukienės mezginiai.

Dar gausnės buvo siuvėjų kolekcijos. Akį džiugino Ingridos Andrijauskienės, Virginijos Sakalaitės darbai. Danutė Laužadytė pelnė firmos "Palmoliv" prizą. Neliko nepastebėti ir Jo-

lantos Šernienės siuviniai - ji apdovanota prizų už kokybę.

Aldonos Ketvirtienės individualios įmonės prizas už originalumą atiteko Marinai Kubilienei, o Rimai Vanagienei specialus prizas.

Antrą dieną buvo demonstruojami Panevėžio UAB "Tulpė" ir Vilniaus "Lelijos" naujausi vyriškų ir moteriškų drabužių modeliai.

Visus savo originalumu ir subtilumu nustebino Vilniaus rokiškėnų klubo "Pragiedruliai" tautodailės studijos meninio mezgimo drabužių kolekcija. Jos autorė Birutė Nainienė.

Renginio metu veikė "Da Du" firmos organizuota loterija, buvo vaišinamasi leidais, vaikams nestigo "Orbit" kramtomosios gumos, o suaugusiems - geros nuotaikos.

**Rasa Trukšnytė
Rimantas Jurgelionis**

*Ksaverio Bagdono nuotraukoje:
Modistė iš A. Ketvirtienės individualios
įmonės Diana Kavaliauskienė
demonstruoja latvių firmos "ALI"
trikotažo kostiumėlių.*

ROKIŠKIS - AUKŠTAITIJOS DŽIAZO SOSTINĖ

Rokiškio muzikos mokykloje vyko 2-asis Aukštaitijos krašto vaikų ir jaunimo džiaz festivalis "Rokiškis - 98".

Jame dalyvavo daugiau kaip 120 jaunųjų atlikėjų iš Anykščių, Panevėžio, Ukmergės, Kupiškio, Biržų ir Jekabpilio.

- Ieškojome šio muzikos žanro žvaigždžių. Ir, atrodo, kad tai mums pavyko, - sakė šio renginio organizatorius ir Rokiškio muzikos mokyklos direktorius Albertas Mikulėnas.

Gera įvertintos Rokiškio muzikos mokyklos auklėtinių Georgijaus Kostiuoko ir Andriaus Gėgžno improvizacijos. Festiva-

liui juos ruošė muzikos mokytojas Eugenijus Gudonis.

Renginyje taip pat pasirodė J.Tumo - Vaižganto vidurinės mokyklos diksilendo grupė, Muzikos mokyklos moksleivių instrumentinis ansamblys, "Ažuoliuko" mokyklos - darželio auklėtiniai Š.Malcus ir Z.Bružaitė.

Vertinimo komisijos pirmininkas panevėžietis kompozitorius ir atlikėjas Rimantas Bagdonas pažymėjo išaugusį šio festivalio lygį.

Nugalėtojai apdovanoti diplomais, suvenyrais, kuriuos nupirko UAB "Alseta", "Rokana", Rokiškio rajono Švietimo tarnyba, "Panevėžio ryto" laikraštis.

Jonas Savickas

AR PADĖS ŠV. FLORIJONAS?

PIRMADIENĮ - ŠV. FLORIJONO, GYNĖJO NUO GAISRŲ IR AUDRŲ, DIENĄ.

Pagal padavimą, Florijonas buvęs romėnų karo valdininkas, už Kristaus mokslo išpažinimą kankintas ir nuskandintas Enso upėje, Austrijoje. Sakoma, kad jo vardo vienuolynas prie Linzo yra pastatytas Florijono kapo vietoje. Liaudies tikėjime Florijonas laikomas gelbėtoju nuo gaisro.

Florijono statulėlių galima pamatyti Žemaitijoje. Kitose Lietuvos vietose analogiškos statulėlės retai aptinkamos. Lietuvių Florijonas drožiamas toks: karys su vėliava ar romėnišku šalmu gesina degantį namą, pildamas jį vandeniu. Maldų, kuriomis Florijonas prašomas gelbėti, mes dar neturime.

Ištikus nelaimėi, lietuviai labiau pasitiki ugniagesiais ir skuba skambinti 01. Taip atsitiko ir tada, kai Kriaunos upė pasiglemžė jauną mergaitę. Jos ieškoti išskubėjo Obelių sukarintos priešgaisrinės dalies vairuotojas puskarininkis Petras Buliukas ir skyrininkas jaunesnysis puskarininkis Aurelijus Kurkietis (žr. nuotr.). Tiesa, jie buvo bejėgiai prieš sparčiai vandenį plukdančią Kriauną. Kartais nelengva būna įveikti ir šėlstančią liepsną, tačiau šiems vyrams dalies viršininkas leitenantas Valerijus Aleksejevas priekaištų neturi.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotr.

Obelių ugniagesiai visada pasirenge padėti nelaimėje.

NE VISI PASTERBI ŠVIESOFORUS

Rokiškis pamažu tampa panašus į civilizuotą miestą. Bent jau taip mano kai kurie vairuotojai, dažniau važiuojantys Respublikos - Taikos - Perkūno gatvių sankryža. Mat čia po keletų metų pertraukos vėl pradėjo veikti šviesoforai.

Pirmieji į pagalbą eismo dalyviams suskubo "Pragiedruliai", devintajame numeryje parašę, kad judriausioje sankryžoje stovintys šviesoforai ima mirksėti tik į miestą atvykus ypač garbingiems svečiams. Pretenzijas dėl šios sankryžos pravažiavimo reiškė ir UAB "Rokiškio autobusų parkas" darbuotojai.

Valdininkams operatyviai sureagavus į kritiką, vis dėlto šioji tokia problema išliko. Ne visi rokiškėnai vairuotojai, įpratę nesidairyti į kelio ženklus, pastebi veikiančius šviesoforus. Kai kas lekia per sankryžą net degant raudonai šviesai. Tai, suprantama, labai pavojinga. Todėl eismo dalyvių perspėjame: būkite atidūs.

Anot tų pačių vairuotojų, beliko sutvarkyti dar vieną "smulkmeną" - užlyginti miesto gatvių duobes. Beje, šie darbai jau prasidėjo. Lygintojams telieka palinkėti saulėtų dienų ir kokybiško darbo.

Leonas Eimantas

TEGU SUŽALIUOJA SANTARVĖS MEDELIS

Nors saulutė kaitino negailėdama, oras buvo pats tinkamiausias pasidaruoti sode ar prie ankstyvųjų daržovių lysvelės, bet į Santarvės medžio sodinimo talką, nė kiek nevėluodami, susirinko geras pusšimtis entuziastų. Tai daugiausia rajono savivaldybės tarnautojai, tarp kurių ir rajono meras V. Masiulis bei politinių partijų atstovai.

Nebuvo dirbtino iškilingumo, kaip "lenininėse" talkose. Pajuokavę, persimetę vienu kitu žodeliu, visi ėmėsi darbo. Netruko "sudygti" pušelių jaunuolynas šiaurinėje parko dalyje. Talkos kulminacija, žinoma, buvo Santarvės ažuolo sodinimas. Beje, jį sodinant pasidarbavo ir Seimo narys P. Šalčius. Auk, ažuolėli, didelis ir gražus! Gal, matydami tavo gležną žalumą, kamieno tvirtumą ir pabrėžtiną ramybę, geresniais, sąžiningesniais bei gailestingesniais taps broleliai rokiškėnai?..

Pagalvoti apie kultūrą, tiksliau jos nebuvimą, tikrai vertėtų. Su apmaudu pasakodamas, kokios gražios buvo prieš porą metų sodintos eglaitės, rodo į jų likučius miškininkas V. Garška. Taip, jos buvo pasodintos tų pačių rokiškėnų rankomis. Gal ir panašios talkos metu. Bet radosi ir išsigimėlių, nulaužusių tuos gležnus medelius. Kaltųjų, kaip visada, niekas nerado...

Auk, ažuolėli! Tebūna santarvė tarp žmonių, bent jau tokia, kokia pasiekama mūsų dienomis.

Medelių sodinimo talkos vyko ir kituose rajono miesteliuose bei kaimuose. Žmonės pasirenka sau patogų laiką, nebūtinai tą, kurį nurodo talkų organizatoriai. Gerai, kad jose dalyvauja ir vaikai.

Pranas Paršonis

Patenkinamai

Pasibaigus Lietuvos B lygos vyrų krepšinio čempionatui, "Rokiškio sūrio" krepšininkai kartu su komandos vadovais bei rėmėjais aptarė sezono rezultatus. Prisiminta, kad komanda dalyvavo čempionate (užimta 10 vieta), apskrities pirmenybėse, kur iškovojo trečiąją vietą, bei priešsezoniniame turnyre Panevėžyje (tapo nugalėtoja). Iš viso krepšininkai žaidė 56 oficialias rungtynes, iškovojo 28 pergalės. Vyrų pasirodymas įvertintas patenkinamai.

Komandos žaidėjai ir treneriai už paramą dėkingi AB "Rokiškio sūris" (gen. direktorius Antanas Trumpa).

Vitas Žitkus

Ingos Bulovaitės piešinys

BŪKITE LAIMINGOS, GEROSIOS, MIELOSIOS MAMOS!

Ji buvo tik mama, močiutė

Kartais ima ir atklysta iš atminties seni veidai ir seni vardai. Taip prieš Motinos dieną prisiminiau Marijoną Kairelytę - Rapkauskienę, gimusią ir visą amžėlį nugyvenusią sename Tumasonių kaime. 1930 -aisiais tame kaime gyveno 51 šeima. Dabar liko tik 4. Jaunimas išlakstė į miestus, seneliai išmirė.

Marijonai Kairelytei ir Ignui Rapkauskui bendras gyvenimas didelių turtų nežadėjo. Bet ne turtuose laimė. Gyveno ramiai, santaikoje, iš 7 hektarų versdamiesi.

Gimė trys sūnūs. Albertas išmoko batišvio amato, Pranas vėlė veltinius, Juozas dirbo ūkyje. Albertas liko savamokslis, nes mokyklos arti tuo metu nebuvo. Kiti du baigė Tumasonių pradinę.

Tačiau ramų gyvenimą nutraukė karas. Sūnūs nusprendė pasitraukti į Rusiją, bet dėl nežinomų priežasčių Pranas ir Juozas greitai grįžo. Alberto likimo niekas taip ir nesužinojo.

Rugpjūčio mėnesį Praną okupacinė valdžia areštavo, išvežė į Kupiškį ir sušaudė. Juozas visą karo metą slapstėsi.

Marijoną Rapkauskienę sunkiai pergyveno sūnų netektį. Liko tik Juozas - motinos džiaugsmas ir paguoda. Po karo jis dirbo seniūnu, kolūkio pirmininku. Sukūrė šeimą su Natalija iš Miliūnų, pasipylė visas pulkas vaikučių. Tai buvo džiaugsmo močiutei Marijonai! Nors ir rūpesčių nestigo!

Anūkai ir anūkės prisimena savo mielą močiutę, kuri ir lopšinę padainuodavo, ir gražią pasaką pasekdavo.

Kam gi aš pasakoju šią niekuo nepasižymintą istoriją, kodėl ji atklydo iš mano senos gilios atminties? Tiesiog nežinau, ką į tai atsakyti. Tik kartais labai norisi nuoširdžiai papasakoti ne apie didvyrius, bet apie paprastus, gerus žmones. Jie - tai mūsų tauta.

Feliksas Mažeikis

DVI KAIMYNĖS

Kazliškio gyvenvietėje bei plačioje jos apylinkėje Vanda Marmokienė ne tik gerbiama, bet ir reikalinga. Daugiau kaip 30 metų ji su laiškininko krepšiu Kazliškio gyvenvietės gatvėmis bei Lazariškio, Rumpiškių keliukais nuėjo jau ne vieną tūkstantį kilometrų.

Nors veidą šiaurys ar kaitri vasaros saulė sivilina, Vanda, pamiršusi nuovargį, su telegrama rankoje skuba pranešti žinią, nors dažnai ir liūdna.

Daug padėkos žodžių šiai pareigingai moteriai reiškia pensininkai už laiku į namus atnešamą pensiją. Kas nori kokia proga pasveikinti vaikus, anūkus, marčią ar žentą, visada pas ją randa atvirukų, vokių, pašto ženklų.

Dažnai jos krepšys pasunkėja ne vien laikraščiais, žurnalais. Ji atneša skalbimo priemonių, kitų buities smulkmenų. Pavasarį - daržovių, gėlių sėklų. Tik kartais Vanda paaimanuoja, kad pavasarį, rudenį ar žiemą užpustytais keliukais su dviračiu nebeįmanoma

pravažiuoti. Anksčiau tam būdavo skirtas arklys, vežimas, dažnai ir botagas. Pasikinkėi, atsisėdai, kojas ištiesus, ir važiuok. Dabar einant su pensijomis pro krūmus, reikia drebėti, kad kas neišsoktų iš jų ir tų varganų litų neatimtų.

Vandą seniūnijos žmonės šaukiasi ruošti maistą laidotuvių šeimoms, vestuvėms.

Nemažai V.Marmokienė ir namuose turi darbo. Jai vienai reikia ne tik moteriškus darbus nudirbti. Vyras jau seniai miręs, bet ji gyvenimo sunkumams niekada nepasiduoda.

Nuo darbščiosios Vandos neatsilieka jos kaimynė Vanda Mačiekienė. Jau daug metų Kazliškio bažnyčioje ji ne tik varpais skambina, šluoja, bet dažnai atlieka ir nemažai zakristijonui priklausančių darbų, nes čia jau seniai zakristijono nėra. Nuo altorių dulkes reikia nuvalyti, gėles palaistyti, šventorių sutvarkyti.

Jonas Talutis

IS ISTORIJS GELMIŲ

Motinos diena minima gegužės mėnesį, kuris skirtas pagerbti Šv. Mergelę Mariją - Dievo Sūnaus Motiną ir didžiausią motinystės pavyzdį.

Prisiminkime šios šventės atsiradimo istoriją.

Motinos diena pradžią bus davęs Anglijoje paplites paprotys lankyti motinas ketvirtą Gavėnios sekmadienį. Iš Anglijos šis paprotys pateko į Ameriką, kur Motinos dieną šio amžiaus pradžioje imta švęsti antrą gegužės sekmadienį. Motinoms tą dieną įteikdavo gėlių, dovanų, tvarkė mirusių kapus.

Lietuvoje motinos, kaip ir tėvo, teisė buvo įtvirtinta dar 1529 m. Lietuvos Statute. Lietuviškuoju motinos pavyzdžiu istorikai ir rašytojai nuo seno laiko palangiškę Birutę - Kęstučio žmo-

ną, Vytauto Didžiojo motiną. Ypač motinos vaidmuo Lietuvoje išaugo XVII - XX a., kai vyrai ir sūnūs žuvo sukilimuose, karuose, mirė kalėjimuose.

1929 m. kovo 24 d. Kaune vykusiamе Lietuvos moterų organizacijų pasitarime dėl Motinos dienos rengimo buvo nutarta kitų aukštos kultūros tautų pavyzdžiu šią šventę įvesti ir Lietuvoje - švęsti ją kiekvienais metais pirmą gegužės sekmadienį.

Tačiau sovietiniais metais Motinos diena buvo pamiršta, pa-keista oficialia Tarptautine Moters diena - kovo 8 - aja.

Nuo 1988 m. ši diena vėl švenčiama.

Su Motinos diena, mielos Mamos, Močiutės!

Salvinija Kalpokaitė

TRENERĖS IR JOS AUKLĖTINIŲ SĖKMĖ

Panevėžyje vyko šalies moksleivių dziudo pirmenybės, kuriose šauniai pasirodė Rokiškio sporto mokyklos trenerės Gitos Čečienės auklėtiniai. Svorio kategorijų iki 25, 32, 36 ir daugiau kaip 52 kg rungtyse startavusios Vaiva Saulytė, Eglė Gimžunaitė, Inga Kuznecova ir Rasa Tuskaitė, nugalėjusios visas varžoves, tapo čempionėmis. Antrąsias vietas užėmė Miglė Ščerbickaitė, Agnė Praskūrina, Justina Baltrūnaitė ir Modestas Peciukonis. Trečiosios vietos atiteko Urtei Senvaitytei bei Egidijui Katinaskui.

Gita Čečienė apdovanota taure, ant kurios išgraviruota: "Treneri, parengusiai daugiausia nugalėtojų Lietuvos moksleivių dziudo pirmenybėse".

- Tai pirmasis toks apdovanojimas, pelnytas mūsų darbuotojų, - sakė mokyklos direktorius Valdemaras Makutėnas. - Gita - dziudo trenerė fanatikė, todėl labai malonu, kad jos pastangos buvo įvertintos.

Vygas Pranskūnas
Autoriaus nuotrauka

Trėnerė Gita Čečienė.

PRIE FINIŠO

Rajono vyrų krepšinio pirmenybėse žaidžiamos paskutiniosios rungtynės. Gegužės 4 d. 18 val. Sporto mokyklos salėje komandos kovos dėl 5 - 6 vietų, o 19 val. 30 min. vyks pusfinalio varžybos. Gegužės 5 d. 18 val. bus žaidžiamos kitos pusfinalio rungtynės, o jeigu prireiks, 19 val. 30 min. penketukai vėl susitiks dėl 5 - 6 vietų.

Gegužės 7 d. 18 val. komandos žais dėl 3 - 4 vietų, 19 val. 30 min. - dėl čempionės vardo.

Beje, visos komandos, dalyvaujančios pirmenybėse, sumokėjo 350 Lt starto mokestį. 20 Lt baudą tenka mokėti krepšininkui už techninę pradžangą, 50 Lt - už pašalinimą iš aikštelės. Kol sportininkai baudų nesumoka, jiems neleidžiama žaisti. Taip vyrai aikštelėje skatinami elgtis kultūringiau.

Leonas Eimantas

ATGIMUSI KOVO 11-AJA

Rokiškio šaulių kuopa (tuo metu dar būrys) buvo atkurta 1990 metų kovo 11-ąją. Pirmasis susirinkimas įvyko prieš pat paskelbiant dekretą apie Nepriklausomybės atkūrimą. Būrys įregistruotas 1990 m. kovo 23-ąją. Besikuriančio būrio vadas Vytautas Strumskis su pirmųjų entuziasčių grupe davė iškilmingą priesaiką Vilniuje, Gedimino kalne.

Nors laikotarpis buvo dar labai sunkus (tebesiautėjo okupacinė kariuomenė ir omono galvažudžiai, daugelis įtariai tebežiūrėjo į vyrus su Vyčio kryžiaus ženklais švarkų atlapuose), bet būrio gretos didėjo. Greitai jis išaugo į kuopą. Atskiri būriai kūrėsi Obeliuose bei Panemunyje. Susirūpinta tarpukaryje turėtų namų susigrąžinimu. Kadangi ne visi dokumentai išlikę, susigrąžinta Obeliuose, o Ro-

kiškyje gautos atskiros patalpos. Rajoniniame laikraštyje periodiškai imta spausdinti "Rokiškio šaulių" puslapį.

Nors Lietuvos šaulių sąjunga pagal savo statutą yra nepolitinė organizacija, tačiau kai kurie iš šaulių pasinaudojo nesugebančiais to suprasti ir ėmė kurstyti nesantaiką. Nesutvirtėjusioje kuopoje prasidėjo susiskaldymai ir ieškojimas priešių tarp savųjų. Net ir visus pavojus pratūnoję namuose nesigėdino atėję į šaulių sąjungą už ne taip pasakytą žodį apšaukti "istais" arba svetimos valstybės agentais. Sukurta organizacija ėmė virsti paprastu "bobučių" turgeliu. Kaip teko girdėti, panašus sindromas tuo metu "klestėjo" ir kituose daliniuose.

Ne visiems ta betvarkė buvo paranki, bet nepaisant vado V. Strumskio pastangų sutaukyti, ji vystėsi toliau. Kai kuriems toks chaosas nusibodo ir jie tiesiog paliko organizaciją. Vėliau aršiausiais šmeižikais buvo atsikratyta ir padėtis beveik stabilizavosi. Nors "špilkavimai" nesiliovė ir vėliau. Matyt, dar ilgai reikės laukti, kol visi ims paklusti organizacijos drausmei. Dar ne visi įsisąmonino, kad norint vilkėti žalsvąją šaulio uniformą, ambicijos, kaip ir politikavimas, turi būti paliekamos už būstinės slenkščio. Turi būti gal-

vojama tik apie Nepriklausomybės išsaugojimą, tautiškumo ugdymą bei tautinės savimonės atgaivinimą.

Teko girdėti, kad kai kuriuose miestuose šiuo metu šauliai aktyviai talkina policijai, dalyvauja kultūriname gyvenime. Rokiškyje to dar nėra. Nors čia nemaža jaunų bei gabių žmonių, tačiau labai trūksta iniciatyvos bet kokioms naujovėms įgyvendinti. Kuopa turėtų džiaugtis bent tuo, kad yra išlikę garbingi žilagalviai veteranai, gebantys patarti ir pamokyti. Į šaulių sąjungą ateina vis daugiau perspektyvių vadų, turinčių Lietuvos karininkų laipsnius.

Manau, kad taip bus ir Rokiškio kuopoje. Jos pirmasis vadas V. Strumskis, garbingai pračęs sunkiausią laikotarpį ir nedėkingiausią kelio atkarpą, pasiprašė atleidžiamas. Jo veiklos periodas buvo pavyzdys kitiems. Įrodyta, kad pasikliauti vien isakymu ne visuomet galima, reikia geležinių nervų ir paprastojo žmogiškumo. O to Vytautui niekuomet netrūko...

Laikai keičiasi. Manau, kad pasikeis ir Rokiškio krašto žmonės. Bus pamiršta nesantaika ir priešiškas, o bendras darbas Lietuvos labui visus suvienys, bent daugumą... Kartu sustiprės ir Rokiškio šaulių kuopa.

Pranas Paršonis

KUPRA AUGA TIK PRIKAUSTYTIEMS PRIE SUOLO

PRIEŠ 10 METŲ VAIKAI BUVO SVEIKESNI

Antri metai Rokiškio vaikų darželyje - mokykloje "Varpelis" veikia sveikatingumo klubas, vienijantis ir pedagogus, ir vaikus. Nuošalėje nelieka ir tėvai. Klubo tikslas - išmokyti vaikus patiems rūpintis savo sveikata, įdiegti doros, moralės, ištvėrmės, pilnaverčio piliečio sampratą.

Šią mokymo įstaigą lanko 250 vaikų. Penktadalis jų - su kalbos, rašymo, komunikacijos sutrikimais. Mokytoja Sigita Baranovskienė sakė, kad kai kurios šeimos gyvena vargingai, todėl vaikai į mokyklą ateina dirglūs ar apatiški. Direktorės pavaduotojai Aldonai Veiverienei ir logopedei Irmai Ževeliauskienei kilo mintis įrengti muzikos ir vandens terapijos kabinetą. Perversta daug literatūros, domėtasi profesoriaus Vytauto Meškos darbais, konsultuotasi su Varėnos rajono Rudininkų mokyklos - internato kolegomis, kurie panašia veikla užsiima jau senokai. Žodžiu, tai nebuvo saviveikla.

Kabinete jau yra minkšti baldai, vaikams mieli žaislai, įrengtas miniatiūrinis šaltinėlis, priklausomai nuo vaikų nuotaikos, skamba linksma arba rami muzika. Anot S.Baranovskienės, po tokių seansų pedagogams lengviau bendrauti su vaikais, vaikams - su bendraamžiais.

Darželyje - mokykloje rengiamos sveikatos savaitės. Tuomet čia dažni svečiai medikai. Gydytojų patarimų klausosi ir tėvai. Gvildenami tėvų ir vaikų, mokytojų ir mokinių santykiai, patariama, kaip išvengti konfliktinių situacijų, nerimo, stresų, kalbama apie kraujotakos sutrikimus, vaiko širdelės stiprinimą. Mažyliams aiškinami lytinių santykių pradmenys.

Per sveikatos savaites bendradarbiaujama su sveikuolių klubo "Darna" nariais. Kiekvienas rytas pradedamas mankšta, vyksta varžybos "Mažųjų maratonas". Maistas vaikams ruošiamas pagal sveikuolių rekomendacijas. Pirminės sveikatos priežiūros centro direktorė Zita Kapušinskienė vaikams, kurie šiemet nesirgs, pažadėjo dovanėlių.

"Varpelio" direktorė Ramunė Korenkienė pripažino, kad lyginant prieš dešimt metų buvusią vaikų sveikatą su šių dienų, ji labai pablogėjusi. Tai ir paskatino pedagogus imtis neatidėliotinos veiklos, kad liepaitės ir ažuoliukai užaugtų tiesūs ir tvirti.

Mokytoja S.Baranovskienė su savo sveikuoliais ką tik grįžo iš mankštos.

Logopedė I.Ževeliauskienė.

POLICININKŲ DRAUGAI

Treti metai, kai darželio - mokyklos kolektyvas palaiko glaudžius ryšius su Policijos komisariato pareigūnais. Tai vieni, tai kiti dažnai vyksta į svečius. Susitikę kalba apie savisaugą, vaikų, padariusių nusikaltimus, ir nukentėjusiųjų jausmus. Kelių policijos pareigūnai neseniai darželinukus vedžiojo po gatves ir aiškino, kurioje vietoje ją galima pereiti, o kurioje geriau nė nebandyti. Mažiesiems tokios pamokėlės labai pravertė, nes netruks ateiti toks metas, kai mamytės ar tėveliai į mokyklą nebelydės, teks patiems ties kryžkele spręsti, ar per ją bėgti prieš pat mašinos nosį, ar geriau palaukti, kaip mokė dėdė inspektorius.

Mokytoja S.Baranovskienė buvo vienintelė, atvedusi vaikus į blaivyklą, kai ši sumanė paskelbti atvirų durų dieną. "Varpelio" auklėtiniai ne tik klausėsi, ką šioje įstaigoje išdavinėja girti žmonės, ką daro policininkai, kad piliečiai atsikratytų nesveikų pomėgių. Vaikai buvo pakviesti į Policijos komisariato pastatą, kur vyko smagi popietė, kur kiekvienas gavo po dovanėlę, o apsiukresni - net po kelias.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotraukos

VALDŽIA NEMELAVO

Balandžio 1 -ąją kone visos žiniasklaidos priemonės labai įtaigiai šnekojo arba rašė apie šiek tiek keistus dalykus. Žmonės kraipė galvas ir nežinojo, tikėti ar ne, kad, pavyzdžiui, vieno belgų konsorciūmo vadovas grafas Valteris fon Pšezdzeckis Rokiškį žada paversti laisva ekonomine zona. Vienas Kelių policijos pareigūnas, tą dieną išgirdęs, jog vairuotojai gali į šiukšlyną išmesti dygliuotas padangas, nes jomis net žiemą bus draudžiama važinėti, žurnalistas tokio pranešimo negalėjo patvirtinti. "Apie tai šnekėta balandžio 1 -ąją", - gūžčiojo pečiais pasimetęs pareigūnas.

Vis dėlto žiniasklaidininkai vėliau pripažino, kad kai kurie balandžio 1 -ąją paskleisti faktai - tik pajuokavimas.

O štai Vyriausybė, Melagių dieną padidinus benzino, alkoholio ir tabako gaminių akcizą, tyli iki šiol. Ir ką ji dabar besakys, jei šių gaminių kainos iš tikrųjų šoktelėjo. Užsienio investitoriai sunerimo: kaip Vyriausybė gali nustatyti jų parduodamų gaminių kainas? Pasirodo, Lietuvoje balandžio 1 -ąją jokie dėsniai negalioja. Tai tokia nacionalinė šventė, kai bet koks - kvailas, juokingas ar protingas - valdžios vyrų žodis yra visagalis.

Politikierius

Iš turgaus su gyva žuvimi

Turguje ilgai neužtrunku, nes daržai ir šiltnamiai laukia.

Tačiau ir per valandą įspūdžių tiek, kad net panorau "ant popieriaus išlieti".

Katėms labiausiai patinka žuvis, žmogui - kiaulė. Tad ir vaikštinėju nuo prekystalio prie prekystalio.

Viena solidaus stoto pardavėja beveik dykai siūlo kiaulės uodegą, galvą ir plaučius.

- O kur gera mėsa? - klausiu

- "Margancovkėj" mirkau.

- Bet juk tai nesveika valgytojui, - sakau.

- Bus labai sveika. Pensininkai šviežios "neiperka". Skolon prašo, kol jiems pensijos bus padidintos ar Holдингą ir "Sekundę" pinigų gražins. Vaistinėje tos "margancovkės" prie Bitnerio balzamo priedo davė. Sakė, kad mėsą be šaldytuvo du mėnesius galėsiu laikyti.

Nepirkau tos mėsos dar ir todėl, kad

svarstyklų rodyklė kažkaip įtartina šokinėjo. Patraukiau prie žuvų.

- Gyva žuvis! Pirksi - nesigailėsi, gardų kepsnį turėsi! - įtikinėja tamsaus gyvio pardavėjas.

Ant prekystalio tikrai drybso storos kaip paršiukai žuvys. Nejuda.

- O kodėl jos nejuda, - klausiu, - jei gyvos?

- Jos dabar miega. Papusryčiaus ir miega.

- Bet... Bet nuo jų negeras kvapas sklinda.

- O tamsta, kai užmiegi, - atsako pardavėjas, - ar kartais nepaleidi blogo kvapo?

- Logiška, - sakau. - Suvyniok man dvi.

- Nors ir keturias! Tik prašau tamsą jų nežadinti, nes, kai pradės šokinėti, vargo turėsi. Taip miegančias ir kepki, - paaiškino man pardavėjas ir palydėjo malonia šypsena.

Agota

Iš lūpų - į PPP

Susirgo Petriukas. Visą dieną kosėjo. Guldydama į lovą, motina jam sako:

- Petriuk, stenkis greit užmigti, bet jeigu naktį pasijusi blogai, pašauk mamytę ir tėtį, tuoj ateis...

☺ ☺ ☺

Motina sako mažamečiui sūnui:

- Petriuk, prieš užsivilkdamas naujus marškinius, nusimazgok rankas.

Petriukas:

- Trumpom ar ilgom rankovėm marškiniai?

☺ ☺ ☺

Motina klausia dukrelės:

- Na, Laimute, kiek tau duoti saldainių?

- Tlis, - sako Laimutė.

- Ne tliš, o tris, - pataiso motina. -

Kol neištarsi teisingai, neduosiu.

- Dvylika, - sako Laimutė.

☺ ☺ ☺

Parlėkė vaikas iš kiemo į trobą, pamatė bobutę.

- Bobute, ar tu pėsčia pas mus atėjai?

- Pėsčia, vaikeli, pėsčia.

- Vaje, o tėtė sakė, kad tave velnias atnešė!

☺ ☺ ☺

Brakonierius sulaikomas ežere be-traukiant tinklą.

- Pasiduodu, tik prašau: leiskite baigti darbą, nes neužmigsiu nesužinojęs, kas juose yra!

☺ ☺ ☺

Pastebėjau, kad jūs kiekvienam žmogui vis kitaip kalbate apie sugautą žuvį.

- Aš niekada nekalbu žmogui daugiau, negu jis negali patikėti.

Rokiškio PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:
Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis

Redaktorius
Stanislovas Varneckas
Tel. 5 13 54

Leidžia UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Už skelbimų turinį redakcija neat-sako.

Renka, maketuoja, spausdina "Rokiškio pragiedrulių" leidybos centras.
2,5 spaudos lanko. Indeksas 424.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais

Tiražas 3500 egz.

